

Մանաւանդ դուք օրհնեա՛լ ըլլաք.
 Ձեր մէջ է որ Յոյսերը մօտ յաղթութեան
 Իբրեւ ճերմակ աղանիներ՝ ամենուն
 Ծոցէն արփուո՛յն կը սլանան):
 Եթերական կրակին խորէն իրիկուան,
 Դեմի սարէն զառիվայր
 Այն որ կ'իջնէ անչափելի քայլերով
 Յերո՛ս մըն է, պերճահասակ քըրմապետ
 Նեմեսիսին կուսական,
 Եւ անձնուրաց նախախնամող մարդկութեան:
 Արեւը դեռ չըմեկնած
 Ճաճանչներն իր ամփոփեր է շեշտուղիդ
 Անոր կուրծքին կարմրաբորբ,
 Յայտեցնելով զէնուզարդէն պաղպաջուն
 Ճառագայթներ՝ նման բամբշի մը գըլխուն
 Ծամակալ մեծ ասեղներն:
 Արիւն մ'ահա կը կայլակի տակաւին
 Իր գօտիին արդարադատ կեռ սուրէն:
 Կու գա՛յ, - ճակատն իր արդէն
 Ծաղկապուած դափնիով:
 Քայլերը ծանրը՝ փառքէն,
 Եւ բըռնութիւնը ճըզմելէն՝ տենդակոխ
 Ահաւասիկ կ'երկփեղկեն
 Ժողովուրդն այն խոնարհած
 Ատելութեան եւ աղօթքին բեռին տակ:
 Նեմեսիսին ձօնելու
 Ա իր նըւերը ունի.
 Գըլխուն շուրջէն կ'արձըկէ
 Դափնեպըսակը՝ զոր կոյսէն որբացած
 Ծիրիմներուն նըստած տըրտում շուքին տակ
 Իրեն համար հիւսեցին.